

ТУРЦИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣка сѣбота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята са надписувать до Г. Н. Геповича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарять за вѣстника. Подписката за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаж-Меджидъ № 23.

ПОЖАРЪТЪ ВЪ БЕЙОГЛУ.

Миналата недѣля, около четири часътъ по турски, огъньтъ избухна въ една къща при Валиде-Чешме, махала на Таксимътъ, въ Бейоглу.

Още отъ сутрѣнъта, една бура бѣше навалила градътъ ни. Вѣтрътъ бѣше достигналъ въ най голѣмото си буйство, когато огъньтъ избухна.

Усилвани отъ вихорити, и като намираха, отъ друга страна, една лесна пища въ дървенити сгради, отъ които повечето бѣха близу при оная, въ която огъньтъ са появи, пламъцити са распрѣснаха съ една страшна бързина въ едно направленіе твърдѣ пространно. Когато тулумбити престигнаха на мѣстото на злочестіето, улицата Валиде-Чешме бѣше вече въ трети си четвъртини запалена, и съсипителниятъ елементъ бѣше наченалъ отъ една страна голѣмата улица на Бейоглу, и отъ друга Ени-Шеиръ, до гдѣто си отваряше пътъ на права линія къмъ Колонджи-Кулукъ презъ сгъстенити къщи, които лежатъ отсамъ огнището на огъньтъ.

Въ тая минута, смѣщеніето стана крайно; огънни брѣзди подобни на нажежената лава на Везувій, са прѣскаха на три направленія съ една бързина като тѣжъ на свѣткавицата, и гоняха отпрѣдъ си едно населеніе хванато отъ страхъ и трепетъ. Какво можяха да направятъ помощити, които наченваха да са принасятъ отъ сѣкоя страна върху мѣстата на злополучіето? Вихрушки отъ черъ димъ помрачаваша небото, и искри отъ страшенъ размѣръ са сѣзираха добръ като са залѣпяха у стенити на къщата, които съсипваха въ нѣколко минути.

Напразно търсяха да ограничатъ опустошеніята на огъньтъ: съучаствуваніето на вѣтрътъ, на който буйството са повече и повече увеличаваше, изиграваше сичкити предосторожности и правеше безплодни сичкити усилия. Разорителниятъ елементъ неможише да са спре. Неговата страшна ненаситностъ пояждаше тѣжъ лесно най твърдити камъни зданія както и най слабити порутени къщички. Злочестина за смѣлити, които искаха да са борятъ съ него за да отгърватъ поне една чястъ отъ вещити си. Не бѣше позволено на хората да мислятъ за друго освѣнъ за своето лично спасеніе, и страшниятъ непріятель, който клонеше да обгърне нашиятъ градъ, бѣше немилостивъ за окжсѣлители.

Перото са отказва да опиши отчаеніето и ужасъта които поддигна у нашето населеніе, подлудѣло отъ страхъ и печаль, злочестното распространіе което направи огънятъ изведнѣжъ бързината на успѣхитиму.

Зрѣлището бѣше болѣзненно: женити съ дѣцата си въ обятія, тичаха луди на сѣкадѣ като търсяха да са отгърватъ отъ буйнити пламъци. Още отъ началото на

огъньтъ, голѣми купове вещи и покжщени бѣха са натрупали на празднит мѣста; нѣ оле! искрити незакжсѣваха да намѣрятъ въ тия купове една нова ловитва: тѣжъ тая минута не бѣше друго освѣнъ една истинна вавилонія, въ която нѣмаше друго що да са прави, освѣнъ сѣкой да глѣда себѣ си да отгърве. Отъ сѣкоя страна не са чуваше друго освѣнъ болѣзненни викове, плачове и моленія на Бога, съ които дохаждаха да са смисатъ красъцити на тулумбаджити, и прѣщеніето на къщити, като са събарятъ подъ ударътъ на огъньтъ, или като са исендреватъ подъ подкопаваніето.

Слънцето бѣше са изгубило подъ хоризонтътъ, когато пожарътъ са продължаваше безъ да можеше да са предвиди гдѣ ще са спрѣтъ неговити опустошенія. Вече цѣлъ Ени-Шеиръ, цѣлъ Колонджи-Кулукъ бѣха съсипани; огъньтъ са распрѣскаше отъ една страна къмъ Айналж-Чешме, която пояждаше безъ никакво съпротивленіе, и отъ друга той достигаше въ голѣмата улица на Бейоглу, слѣдъ като неостави въ Тарла-Баши, освѣнъ единъ купъ отъ сухи развалини. Краснити камъни зданія на Бейоглу неможяха да противостоятъ на неговата стремителностъ; тия голѣми сгради, повечето на скоро издигнати, и които са забѣлѣжваха по своята красивостъ, опасани отъ пламъцити, са прѣдаваха на съсипителниятъ огънь. Тѣжъ станаха на прахъ и пепель, между другити, зданіята на банити освѣтени едвамъ преди нѣколко дни, театротъ Наумъ, голѣмото кафене Люксембургъ, магазини на Бонмарше, караулътъ на Галата-Сарай. Отелътъ на англійското посолство, който сѣкой вѣрваше закриленъ отъ сѣкоя опасностъ, неможе да са отгърве и той да стане ловитва на огъньтъ.

Часътъ бѣше петъ и половина презъ нощъта и огъньтъ слѣдваше опустошеніята си. Огнището на пожарътъ са намираше на този часъ предъ Галата-Сарай. Минутата бѣше крайна: работата бѣше да са предпазятъ отсѣщити къщи; отъ една страна тая, която са намира въ кюшето на улицата Ени-Чаршъ и отъ друга ближнити до кафе Мокосъ къщи и дюкани, защото тѣ бѣха самити предгради, които бы могли да спрѣтъ бычѣтъ да пристигне или въ махалити на Топханата, или въ остатѣкътъ на Бейоглу. Героическити усилия опитани подъ самото поопреніе на Великіятъ Визиръ и на другити министри събрали въ Галата-Сарай сполучиха да спрѣтъ пламъцити. Помощити въ тия мѣста са управлявали, увѣрваха, отъ Хюсни паша, министърътъ на полиціята и отъ Тосунъ паша, управительтъ на Скутари, които развили въ това обстоятелство голѣма способностъ и безстрашіе.

На седемъ часа презъ нощъта огъньтъ

изгаснување предъ къщата на Алберти.

Съсипанити зданія са оцѣняватъ вече на десетъ хиляди: не можѣ още да са присмѣтнѣ даже горѣ-доло цѣната на щетити причинени отъ огъньтъ; нѣ можѣ да са потвърди че тѣ сѣ твърдѣ голѣми.

Този пожаръ не причини само безкрайни загуби, много хора загубиха въ него животътъ си. Числото даже на тия жертви е твърдѣ голѣмо. Показватъ за тойзи прѣдмѣтъ цифри, които нѣй обичаи да вѣрва ми увеличени. Нѣ колкото и малки да бѣдѣтъ, жиялостъта е вече въ много фамилии, и въ други непознаватъ сѣдбата было на родители, баща или майка, братъ или сестра, было на дѣца отъ сѣкаква възраст.

Има хора, които станаха жертви на прѣданността си, като искали да извадятъ болнити отъ германската болница. Не далечъ отъ това мѣсто са извадиха отъ една подземница шестнадесетъ души задушени, и говорѣтъ за едно дѣвическо училище опасно ненадѣйно отъ пламъцити, и въ което до стотина момичета изгорѣли. Други трупове са събраха презъ денътъ на пожарътъ и на другити денъ.

Трѣба ли да говоримъ сега за нараненити, за услѣпелити, или за онія, които отъ страхъ са подлудѣли? Споредъ както чувамъ числото на тия злочастни е твърдѣ голѣмо.

Каква злочестина е прочее тая, която налѣгна нашето кѣто населѣніе! Стотини фамилии които преминуваха нѣнадѣйно отъ едно относително благосъстояние въ крайна нѣмотія, плодътъ на много години трудове и лишения изгубенъ за вынаги за едно голѣмо число, хиляди хора принудени да са закрѣлятъ подъ чадѣри и които нѣматъ друго срѣдство за съществуваніе освѣнъ смиленіето на великодушнити сѣрца или милостъта на правителството: душата са раздира прѣдъ зрѣлището на една толкось свирѣпа сѣдба!

ХОДЪТЪ НА НАШИТИ ЧЕРКОВНИ РАБОТИ.

И тѣжъ недѣля нѣмаи нищо интересно да съобщимъ на читателити ви касателно до ходътъ на нашити черковни работи. Причината на туй не е нашето невниманіе, нито нерадѣніето на почтеннити комисари, но е тайността съ която покриватъ сичкити дѣла. Разискватъ са уставити членъ по членъ и са одобряватъ или отблѣсватъ като са забѣлѣжватъ и противоположнити мнѣнія. Удобрилъ са е по вышегласіе правилникътъ за избраніето на вѣнкашнити прѣдставители и сега ще са поднесе на правителството за да са потвърди. Съчинило са окружното писмо, са е напечатало, и са е испратило. Станали са и ставатъ размѣшленія какъ да прѣскочатъ мѣхотѣ и затрудненіята които противополога грѣската патріаршія. Вижда са едно

напрегателно дѣйствие да са полага за да са достигне цѣльта на менѣтъ отъ царскіятъ фирманъ за оузи наши сънародници, които не са били честити да появатъ желаніето си во врѣме. Забѣлѣзва са слѣдователно че нашити комисари дѣйствуватъ и работатъ рѣдовно, и най много нашити святіи старци, които и по длъжностъ и по званіе са посвѣтени на тѣзи свята и народополезна работа. Но слѣдъ всичкити тѣзи видими и невидими дѣла на нашити дѣйци, ние не сме въ положеніе да кажемъ на публиката че всичко което става е добро и полезно за народа защото можи да излѣзне противното.

Туй го казвами съ убѣжденіе и даже като земемъ въ вниманіе и нашити частни кореспонденции отъ вѣнъ ще кажими че и народътъ по вѣнъ нищо положително не знае и поради това са мотан завлеченъ ту отъ прѣдложеніята на една община вдхнати отъ нѣкои комисари, ту отъ подбужданіята на друга община подметнати отъ нѣкой си партизанинъ. Работата е да са занимаватъ духовети за да не придобіятъ врѣме да попитатъ комисарити съ що са занимаватъ и по коя причина закъснява и са замайва сприспособленіето на царскіятъ фирманъ.

Царското праде съ което са потвърждава приврѣмненната комисія за съчиненіето на уставити мислими че въспира сѣко частно дѣйствие на комисарити относително до въпросътъ тукъ въ столицата и по вѣнъ.

Туй начяло е твърдѣ добро, но да ли са олазва то? Не знайми. Сѣки отъ комисарити или прѣдставителити можи да има пълно право да съобща онуй което са работи на своити си съграждани, но мислими че не ще има право да иска да си наложи мнѣніето си чрезъ едного и другото върху другити комисари или върху общинити, и накрай да интригува помежду народа.

Нашити вѣстници възвишили гласътъ си за да защитатъ народното дѣло и въ сѣкой листъ почти са срѣща приблизително фразата прѣдложеніе на общото дѣло отъ частна полза но не срѣщамъ въ никой листъ да разищатъ и да докажатъ кое е общо дѣло и коя е частна полза за да знаи народътъ да отблъсни отъ помежду си лицата които за частната си полза са силятъ да жертвуватъ народното дѣло. Като публицисти тѣ иматъ отговорностъ прѣдъ народа, същата отговорностъ пада и на насъ, но ние като далечъ отъ дѣйциити нашата отговорностъ е малка.

(Т.)

ЗА ДАЖДИЯТА.

Казало са е отдавна врѣме и право че добрити финанции правятъ добрити правителства. Дѣйствително сѣкое правителство, което са грижи за напрѣдкътъ и благосъстояніето на народити, трѣба прѣдъ сичко да търси само въ едно добро управление на общиятъ имотъ сръдствата чрезъ които да промислева за сичкити вещественни и морални нужди на граждани. Прочее една отъ първити негови длъжности е да обрне сичкото си вниманіе върху, установленіето на една добра система данъчна върху едно праведно разхвърлюваніе на общити налози и върху една мѣдра умѣренност на разносцити.

Ний знайми че турското правителство, което е вървяло толкось рѣшително, отъ нѣколко години насамъ, въ плодовитѣтъ пѣтъ на преобразованіята и на напрѣд-

кѣтъ, не ще остане хладнокрѣвно прѣдъ тойзи важнѣтъ въпросъ, защото високити държавни мѣжіе, които управляватъ съ толкось голѣмо посвѣщеніе администраціята на страната, знаятъ колко тѣзи толкось важна чѣсть на длъжностити, които имъ са наложени, е вещественна за да подигне кредитътъ на Турція и да ѝ даде за въ бѣдѣще сичкити сръдства необходими за да искаратъ на добъръ край патриотическото дѣло на възражданіето което сѣ предприели.

Нѣма нужда отъ единъ дългъ испитъ за да оцѣнимъ безкрайнити сръдства, които обѣма тѣзи страна, толкось добръ подарена отъ природата, нѣ които немареніето и безгрьжіето на нейнити стари господари сѣ оставили заровени въ плодотворната ѝ земя, и които едно разумно обработваніе скоро ще направи да изникнатъ за голѣма полза на държавата; нѣ трѣба за да постигни тѣзи цѣль толкось желателна, да иска и да можи да дѣйствува само по себе си, а не да са оставя да са води отъ чуждити капиталисти, които са грьжатъ повечето да печелятъ въ мѣтна вода на спекулаціята, милиони които ще отнесатъ въ отечеството си, отъ колкото да работятъ за възражданіето на единъ народъ, който има още, каквото и да казватъ, много животни сили, отъ колкото вѣрватъ въобще въ Европа.

Отъ когато Царското Правителство е влѣзло въ пѣтътъ на прѣобразованіята, много мѣрки достойни за похвала са издадохъ, на които изпълненіето не ще закъснѣе много, трѣба да са надѣвами; ний знаемъ че то не ще са спрѣ тука, и че много други рѣшенія са приготвеватъ въ свѣтѣти ка министрити. Ний са позволявами да имъ прѣпорѣчѣми най напрѣдъ този важнѣтъ въпросъ на даждията, на който сегашното устройство е толкось недостатъчно, и най много скорошното приглежданіе на гюмрюшкити тарифи, които тѣжатъ толкось върху индустріята на страната. Вече съревнуваніето на сичкити чюжди търговци които капитулацинти освобождаватъ отъ сѣкое даваніе къмъ държавата, нали имъ е доста тежко безъ още да са спѣва въ дѣйствіята си отъ сложността на правата, които тѣжатъ отгорѣ му. Ний мислимъ че пълното унищоженіе на вѣтрѣшнити гюмрюшки права е една мѣрка неизбѣжна, и която благоврѣменно е да са приеме колкото е възможно по скоро, ако искаме щото мѣстната индустрія да напѣднува и да можи да са бори съ полза съ тѣзи на другити страни. Единъ примѣръ ще ни стигне за да докажемъ неудобствата отъ едно таквось злоупотрѣбленіе. Воденичарството, което купува принудително житата си отъ вѣнъ заплаща като ги приѣме право за внасяніе: послѣ когато ги направи на брашно, принасяніето по другити мѣста на държавата са натоварва съ нови права въ входѣтъ на сѣкоя област до дѣто чуждіятъ търговецъ който ще внесе направо произведеніята си, ще заплати само единъ пѣтъ. Това дѣло не съставлява ли една жалостна неравностъ въ вѣда на индустрійцити на страната, и слѣдователно на най очевиднити интереси на държавата. Правдата иска щото тѣзи неравностъ да са изгуби и унищоженіето на вѣтрѣшнити гюмрюци ни са види очевидно първото сръдство да са сполучи това.

Ще кажатъ безъ друго че трѣба тоги-

ва да са запълнятъ сръдствата, доста случайни споредъ насъ, промислевани отъ това даждіе. Случайни, казвами, защото това положеніе спѣва естествено редовното развитіе на мѣстната индустрія, която произвожда слѣдователно много по малко отъ колкото би могла да произведе ако има по-голѣма свобода и по-голѣма леснотія за да са бори противъ чюждото внасяніе. Като произвожда повече, тя естествено ще докарва повече сурави вещества нужди за работаніето ѝ, и общественото съкровище не би изгубило. Другоаче единъ данѣкъ отъ налози опрѣдѣленъ и умѣренъ, въ отношеніе съ важността на дюкениити или на магазинити, би могълъ, тѣй мислимъ, да промисли почти непосредствено, доходи тѣй усигорени както можатъ да бѣдѣтъ тѣ на унищожени гюмрюци, доходи, които ний вѣрвами отъ друга страна много ограничени чрезъ тайнити внасянія които ставатъ ежедневно, най много въ отдалеченити мѣста отъ столицата, гдѣто надзираніето много по-малко устроено, и, трѣба да го кажемъ, интересатната добрина на чиновницити улеснява твърдѣ добръ контрабандата.

Даждията за стокити, установени върху справедливи основи, и плащани точно отъ хората, които не би могли да са отгърватъ отъ него, би било за държавата или за градовети единъ здравъ изворъ за доходи извѣстни, познати по напрѣдъ, и на които събираніето би било лесно. И наистинна, онія, на които би са наложило, би са интересували първо да заплащатъ рѣдовно налогътъ, който ще имъ позволява да са занимаватъ съ сѣкоя безопасностъ въ търговіята си и въ индустріята си, на които тѣй ще можатъ тогава да испращатъ произведеніята по сичкити мѣста на държавата, безъ да са боятъ да видятъ стокити си да губятъ отъ цѣната си отъ увѣжданіето на чужди стоки.

Нѣ за да са тури този налогъ справедливо, прилично е да са опрѣдѣлятъ основити, тѣй щото да са расхвърля върху тѣзи индустрии, които можатъ да поддържатъ сѣкое съревнуваніе, споредъ естеството си и важността си. Това е единъ въпросъ за урѣжданіе който трѣба да са изучи съ вниманіе, въпросъ за който прѣдѣлити на тойзи членъ не ни позволяватъ да направимъ.

Отъ друга страна минутата не е благоврѣменна; защото, ако ний помислими че можимъ да изложимъ едно мнѣніе съвѣстно върху едно прѣобразованіе, което ни са види необходимо, ще разумѣятъ че не надѣжи намъ да отварями на държавнити мѣжіе, отъ които чикатъ рѣшеніето си тѣ голѣми задачи, единъ пѣтъ, на който тѣй по добръ отъ насъ можатъ да познаятъ крайщата. Увѣрватъ ни още че правителството са занимава съ това изученіе, прочее то вече, безъ съмнѣніе е събрало нуждити документи и нашити думи сѣ диктувани най много отъ искренното желаніе да видимъ да напѣднува въ пѣтътъ на цивилизаціята тая страна на която едно хубаво бѣдѣще е опрѣдѣлено, безъ да претендирами за нѣкое вліяніе върху рѣшеніята, които може да са издадатъ. Ний имамъ увѣреніе въ добрата воля и просвѣщеніето на онія, които управяватъ днѣсь, и ний неможеми освѣнъ да ги насърчавами да слѣдватъ съ постоянство великодушното дѣло което сѣ предприели.

(Л. Х.)

ИЗУЧЕНИЕТО НА ПРАВОТО.

Отъ когато Фазилъ Мустафа паша са е избралъ министъръ на Правосъдието, очити, надбждити на сички са управени къмъ тая частъ на общественото управление.

Да са въведатъ въ управленіето на Правосъдието онѣзи преобразуванія и улучшения, които сж са разсѣдили необходимостта за да го подигнатъ отъ низското състояние, въ което дълги злоупотребленіяго сж съборили, и да са положи на една почитателна основа, въ отношеніе съ голѣмата му миссия, таквось е, споредъ нашето мнѣніе, най дѣйствителното сръдство, чрезъ което можн да са произведе повѣреніето въ страната и да са огърве отъ безчестни вериги, които капитулацїи и са наложили.

Словата, които Султанътъ произнася сѣкоя година прѣдъ голѣмити съставени тѣла на държавата, сж забѣлжени на краятъ съ едно патріотическо чувство и съ ревностни препорѣчванія къмъ Правосъдието; и правителството отъ своя страна похвално са подвизава да го издигни на равно положение съ сношеніята, които новити вѣкове сж направили.

За това, законити и уставити са послѣдствуватъ непрестанно, и нашето сѣдебно устройство клони да са допълни отъ день на день.

Нѣ каква полза може да са извлѣче отъ законити, ако тѣи не са добрѣ тѣлжуватъ, ако не сж добрѣ приспособени; ако, съ една рѣчь, тѣи не постигатъ цѣльта която законодательтъ си е прѣдпоставилъ? Законити тогазъ произвождатъ, толкозъ зло колкото едно остро оръдіе, което са върти отъ неспособна рѣка, и бы ударило безразлично правіятъ както и кривіятъ.

Е добрѣ! Съ сѣчкото почитаніе, което дължимъ на характерътъ на сѣдническото званіе, нѣи сми принудени да исповѣдаме въ интересътъ на страната и на истината, че това размышленіе са приспособява широко на нашето сѣдебно положеніе. Като казвами туй, нѣи сми далечъ да мыслимъ че сѣдебното тѣло, установено чрезъ новити закони, не обѣма нѣкои забѣлжителни личности, и че правителството е положило въ съставътъ на това тѣло нѣкоя вѣновна небрѣжливостъ; не! това положеніе е слѣдствие отъ лишеніето на едно общественно изученіе развито и дълбоко, което като прѣготвя чловѣцити за частни званія, за които сж опрѣдѣлени, да имъ отваря едно свѣтло поприще.

«Дайте ми общенародното просвѣщеніе въ разстояніе на единъ вѣкъ, и ще измѣни свѣтътъ», е казалъ прочутіятъ Лейбницъ. Нѣма нищо прѣкалено въ тѣи думи, и въ никоя страна на свѣтътъ, тѣи не бы намѣрили едно приспособеніе толкозъ бързо колкото въ нашата. Дѣйствително, распространеніето на просвѣщеніето въ масити, и частно, изученіето на правителственната и сѣдебната науки е самата гаранция за удържаніето и усъвършенствованіето на постановленіята, които са раждатъ постепенно и тихо, подъ вліяніето на общественото прѣобразование, което прѣтърпявами.

Правителството разумѣ твърдѣ късно голѣмата рола на общото просвѣщеніе въ сѣдбити на страната. Тѣи, има двѣгодишн почти отъ както училищата за първоначалното и второстепенното изученіе са

уреждатъ и са умножаватъ въ една широка степенъ. Нѣ това, отъ което смелшени съвѣтъ, то е върховното изученіе; то сж специални училища, които въ други страни, промислеватъ периодически на държавити, специални чловѣци опрѣдѣлени да направятъ тѣлото на общити чиновници.

Фазилъ Мустафа паша разумѣ тойзи голѣмъ недостатѣкъ на общото образование. Като желае да распрѣсне въ храмътъ на правосъдието, на върхътъ на който той са намира положенъ, свѣтлинити на науката, той иска да отвори въ столицата едно Училище за Право по примѣрътъ на Европейскити. Нѣ сичкити законни теорически познанія неможатъ да са придобіятъ освенъ слѣдъ едно доста дълго врѣме, презъ което, той не иска да остави сѣдилищата, мѣста въ неговити принадлежности въ състояніето, въ което си намира тѣ сега. Едно царско праде, издадено по негово предложеніе като удобрява проектътъ за установленіе на училище за Право заповѣда да са прѣготвятъ въ едно кратко врѣме, бѣлжити елементи на сѣдилищата, чрезъ отваряніето на единъ курсъ, който да има за предметъ преподаваніето на новити отомански закони. Споредъ думити на това праде, знаніето на тѣи закони става задължително, сирѣчь първото условіе за повишеніето на Мумениити и Кіятибити въ високіятъ дворъ на Правосъдието, които ще бѣлжатъ задължени, въ краятъ на една година, да даватъ прѣдписанити испити.

Нѣи нѣмами предъ очи подробната програма на преподаваніето; нѣ ако тя отговаря на мыслѣта му, Мустафа паша ще направи една голѣма услуга на страната си. Нѣи го ублажавами искрено за дѣто е освѣтилъ своето правленіе чрезъ едно дѣло което удовлетворява една отъ най припрѣнити нужди на нашето сѣдебно положеніе. (Т).

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

РУССЕ 17 май. Говорило са е, и днесъ за днесъ още твърдѣ много са говори и пише за начинътъ, който можн да сблжи двата главни елемента — Османци съ Българи; като искатъ да кажатъ, което е и право, че интересътъ на двѣтѣ тѣзи народности трѣба да е единъ, да са стрелятъ къмъ една и сѣща точка, която ще е спасителната за благоденстіето на народа и за благосъстояніето на държавата.

Като Българинъ и истененъ патріотъ на държавата, туй чувство ма кара да не премѣча опова, което ма сега тѣка да са залава за перото и да прѣдставя отъ една точка на зрѣніето сръдството за сблжваніето ни. Истина че това въ просвѣщенити людѣ, можн да са не земе никакъ въ вниманіе, и можн даже да приложатъ на сѣчинителя и качественото на глупакъ, обаче азъ, който имамъ вече въ здраво убѣжденіе отвлеченити вкоренени мысли на българскія народъ къмъ вѣрата му, никакъ не ще да са поерамъ отъ това, нѣ, както горѣ казахъ, като патріотъ и вѣренъ на Султановото правителство, азъ като презрѣж такивато прилагателни качества, ще са постарая по възможности, колкото по ясно да раскрія този прѣлезъ, който дава спѣшка на сблжваніето ни. За туй азъ ще попроса списхожденіето на благоразумната критика. Прѣдмѣтътъ ми е за потурчаніето, нѣщо което твърдѣ често са случва наоколо ни.

Сега нека по-първо попитамъ: дали има нѣщо по деликато и по чувствително отъ туй, на което нашиятъ народъ е, тѣи да кажимъ, естесвено привързанъ на пародителската си вѣра, която той колкото уважава, колкото почита, толкози повече той прѣзира и язи отъ душа поругателтъ и? Който е викиналъ въ тѣзи слабостъ на народа ни, той безъ друго ще рече положително: да, такъви са. А отрицателтъ на този отговоръ твърдѣ много са лѣже.

Като е тѣи пакъ ще попитамъ: трѣба ли, да са докача той въ тѣзи тѣнкость на вѣрата му? Само оизи, който истенно желае интереса му съ интереса на държавата, ще отвѣща съ отрицателното: не! Нѣ какво е туй което ни заобикаля? Туй риданіе, този плачь, туй тѣженіе на народа, туй сѣречно глухо диханіе, което постепенно расте, увеличава са и въ чувствата му са вкоренява незабвенъ гласъ на по голѣма студенина между съотечественницити ни Османци? Не трѣба ли съ врѣме да са види цѣрътъ на тѣзи рана, да са искорени туй зло, и да са намѣри и отвори пътѣтъ на желателното отъ сичкити почти народи сблжваніе?

Ще кажатъ нѣкои си че исповѣданіето на религии е свободно въ държавата, и който която, по-право да кажимъ, ареса той е свободенъ да я прѣме. Добрѣ; нѣ какъ са аресва една вѣра или едно нѣщо, нали като са испити и издирн вѣществото и истинността на началата? А можатъ ли наши Българи, които непознаватъ тѣи да кажимъ, началата нито на своята си вѣра, да запознаятъ съвѣтъ чуждата за тѣхъ, и то въ едно кратко и неопрѣдѣлено врѣме? Сѣкій, вѣрванъ, че ще отговори съ: никакъ неможн! Тогасъ тѣхното туй постѣпаніе съ измѣненіето на вѣрата си, азъ, безъ много заобикаляніе ще рѣчъ, че не е освѣтъ едно измаменіе.

Доставѣрна ли е тѣи дума лесно е да я забереми: защото властѣта никакъ неотива понадалечъ; тѣи стига да чуе отъ устата на невѣрника «хак дини кабул итмее истеюрум» и то са свѣрши! Защо правителството въ туй сѣщото врѣме не послуша гласа на родителити му (*) или и тѣхното свидѣтелство за причината, та като разумѣ съобразно да са накаже дѣецътъ на това, и да придаде на родителскити му рѣшѣ този страдалецъ, който не късно ще яви сѣщата истина, като вече свободенъ отъ тѣхнити рѣшѣ? Ето тука е гѣделѣтъ, тука е прѣлеза, който нѣи и правителството всячески трѣба да са постараетъ да защитимъ, да изравнимъ, и да оставимъ свободенъ. Тука е прѣлеза, който прави да охлажда нашиятъ народъ като почувствува думата «сблжваніе» на двата елемента. А защо до сега нито единъ простъ поглѣдъ не са е обърналъ къмъ това? Можн, защото, както казахми, предъ благоразсѣжданіето на ученія свѣтъ, това са види като истина глупаво нѣщо.

Доста: защото са надѣвамъ да са обърне единъ кратѣкъ поглѣдъ и едно малко най просто вниманіе върху настоящето ми; за туй азъ, за сега ще са огранича да явѣж приключеніето на скоро станалото мржсно покушеніе на чѣстѣта на една дѣвица (около 14 год.) отъ нашето окръжіе, която същеврѣменно искали, нѣ безъ полза, да потурчатъ.

Като зная че вѣи сѣкога искате да търсите благосъстояніето на държавата и сте истинніятъ и патріотъ, отъ което и азъ не съмъ твърдѣ далечъ, земамъ дързостѣта да ви прѣдставя настоящето си, на което ако дадете приличното оцѣненіе, азъ ви моля за любовь на народа и за интереса на високославното ни правителство, да дадете мѣсто въ стѣлшовети на единъ отъ многоуважаемія вашъ листъ «Турция». Съ това ще задължите вашіятъ, вѣренъ и прѣданъ на чѣстното правителство. Единъ Българинъ.

(*) Съчинителтъ на писмото са лѣжи тука. Хатти Хумаунтъ прогласи самъ свободата на вѣрити и властѣта неможн другояче да постигн освенъ да потвърди чувствата на тѣзи които оставятъ бацината си вѣра за да пригърнатъ друга. Тѣ неможн, споредъ силата на този Хатъ, да земе подъ вниманіе риданіята на родителити; тѣ е длѣжна само да внимава въ туй: новообратникътъ да бѣди въ пѣлно съвършенполѣтіе, нѣщо което пазн строго. Ако единъ момѣкъ или едно момиче на 21 година поиска да измѣни вѣра, нѣ само законити отъ нашата държава нѣ и тѣзи въ цѣла Европа, даватъ имъ пѣлна свобода да турятъ въ дѣйствіе намѣреніето си, защото на тѣзи възраст човѣкъ е кѣлжренъ да сѣди за сѣдбата си и родителити му нѣмѣтъ вече никаква властъ надъ него. Туй като е тѣи, какво остава на властити да правятъ въ такъви обстоятелства? Да припознаятъ новити религиозни убѣжденія на онѣзи които искатъ да напушатъ вѣрата въ която сж са родили. Тѣ неможатъ да ги разубѣдяватъ. (Б. Р.)

РУССЕ 23 май. Женското дружество «СТУПАНКА», което прѣди нѣколко врѣме са съста-

ви въ града ни, съ цѣль да поведе бѣдѣщиятъ женски полъ въ пътя на истинната цивилизация, отъ день на день отива напредъ, и ако то съхрани и за въ бѣдѣще ризи си постоянно вървежъ, нѣй имами благи надѣжди, че всичкити прѣдначертанія на това благодѣтелно дружество ще са осъществятъ напълно.

За по добръ нека ви изложя тука 21 членъ отъ 4-та глава на устава на това дружество:

Прѣдмѣтъ на засѣданията на дружеството ще бѣде: 1-во) Настоятелството да избира всѣконеделъ по двѣ отъ членовети основателки, които нарѣватъ да ходятъ и нагледѣдатъ дѣвическото училище, вървежъ на ученицѣти, чистотѣтъ, блатонравіето, да са грижатъ за нуждити, които би видѣли че са изискватъ, ржкодѣліето, и изобщо поведението имъ. Тѣя избираеми съ рѣдъ надзирателки, каквото противно и безрѣдно видятъ, дѣлжни сѣ, безъ да правятъ никакво прѣслѣдваніе въ училището, да го забѣлѣжатъ и съобщаватъ въ недѣлното засѣданіе на настоятелството, което размыслева и прави потребното поправаніе;

2-ро) Помощъ въ книги или обуца или други такива дребни пужди на бѣдни сиромашки момичета, които по нѣманіе да си купятъ реченити нужди, сѣ принудени да не ходятъ рѣдовно или да напушатъ училището;

3-то) Възможно стараніе за умножаваніе на доходити на дружеството;

4-то) Приканване на родителити, които при всичкѣтъ възможность за да поддържатъ момичетата си въ училището, ги лишаватъ отъ наукѣтъ; и

5-то) Съвѣтуваніе и задлѣжаніе на родителити да проваждатъ дѣцата си рѣдовно въ училището.

Съгласно съ този членъ дружеството ни като полага голѣми грижи за добріятъ вървежъ на дѣвическото ни училище, нѣй съ крайно благодареніе глѣдами на добріятъ потикъ, който са дава на това завѣденіе, което е отрѣдено да приготви бѣдѣщи майки.

Ученицѣти въ това училище прѣди съставленіето на дружеството бѣхъ 90-100, а отъ какъ са е съставило дружеството ни, нѣй виждаме до днесъ числото на ученицѣти да възлиза до 200 дѣвѣци. Това умноженіе на числото на дѣвѣцѣти ученици на вѣрно са глѣда като плодъ отъ неуморнити грижи на дружеството, което всѣка недѣля промишлява по кой начинъ да принася улесненіе на всичкити сиромашки дѣвѣци, каквото да ги привлача въ училището. До сега повечето сиромашки дѣвѣци като лишени отъ книжки, дрѣхи, обуца и отъ нуждити за упражненіе въ шевѣтъ и плетеніето, немояхъ да слѣдватъ рѣдовно, а днесъ като са достая даромъ всѣка нужда на сиромашкити дѣвѣци, съ благодареніе глѣдами като всѣко сиромашко момиче тѣя чястъ понапредъ да са намѣри въ училището за да вкуси отъ скжпѣти плодове на ученіето, а по тоя начинъ числото на ученицѣти дѣвѣци са умножи; и училището, което събираше около 100-150 ученици, днесъ стана вече тѣсно и неможи да побере голѣмото число на тѣя дѣвѣци.

Членовети отъ това дружество, като видѣха вече нуждата за подиганіето на едно по голѣмо училище, зеха въ вниманіе това нещо и всѣкой день промишляватъ за полаганіето му въ дѣйствиѣ.

На 11-тѣй маія на празника на българскити просвѣтителѣ Кирила и Методія българското населеніе въ града ни придружено отъ духовенството дойде по напредъ въ мжжкото училище, гдѣто стана едно водоосвященіе, а послѣ всичкото множество придружено пакъ отъ духовенството, и отъ училищнитѣ ученици отидохъ въ дѣвическото училище, което бѣше украсено съ разни цвѣтя, по между които блѣщиха иконата на българскити просвѣтителѣ Кирила и Методія, портретити на Н. И. В. Султана и на българскити Архіерен. Тука народѣтъ са ржси и послѣ са почерпи съ по едно сладко, което бѣше приготвено отъ страна на училищното настоятелство. Слѣдъ като са поржсѣхъ и почерпѣхъ всичкити присѣтствующи, членовети отъ дружеството поканиха нѣкои отъ гражданици да влѣзѣтъ въ стаята гдѣто засѣдава дружеството и имъ представиха нуждата за разшироченіето на дѣвическото училище, като имъ казахъ, че желаятъ да видятъ колкото е възможно чястъ по напредъ доставленіето на тѣзи нужда. Гражданици крайно задоволени отъ това предложеніе, щомъ нлѣзли изъ училището събрали са въ домѣтъ на Г. П. Сп. Златова

и тамъ размислили частно по кой начинъ ще можи да са осъществѣи това предложеніе. На втория день са събрали въ общината и разглѣдали общо прѣдложението на женското дружество, а на третия день отредили комисія отъ нѣколко лица за да събира помощъ за подиганіето на горѣказаното завѣденіе. — Надѣвами са че скоро ще го видиме подигнато. Нѣй пожелаеми добри успѣхи на руссенското благодѣтелно дружество «Ступанка» и ако господжѣти настоятелки на това общество слѣдватъ постоянно прѣдначертанія си цѣтъ, той ще бѣди увѣчанъ съ най добри успѣхи.

ПАРИГРАДЪ 24 маія. Господине Редакторе на Турція умолявате са да помѣстите въ почитаемия Вашъ вѣстникъ слѣдующето извѣстіе за знаніе на народа.

По слѣдствіе на слуховете прѣснати отъ неприятелити ни на народното ни дѣло и пристигнали и до вѣстницѣтъ да ся обнародватъ и разгласятъ, че св. Архіерейскій Българскій Съборъ и съвѣтътъ пріели огромни сумми пари отъ разни епархіи. Приврѣмненіятъ смѣсенъ съвѣтъ за да отблѣсни тая умисленна кѣлвета на нашите недоброжелатели обнародва точно и вѣрно смѣтката на полученити до сега изъ епархіите спомоществованія които са слѣдующитѣ:

Негово Высокопрѣосвящ. Партеній Нишавскій лири турски 100; Зографскій манастиръ, 50; Руссенската община 50; Рилскіятъ манастиръ 110; Пловдивската 20; Софійската 100; Кукушката 10; Бытолската 28; Татаръ-Пазарджишката 15; Хаскойската 10; Прилѣпската 20; Велеската 40; Сливненската 25; Самоковската 10; Дуинченската 10; Джумайската (Самоковска) 10; Пиротската 25; Шумненската 30; Кюстендилската, 20. Троянскіятъ манастиръ 1000 гроша и Гложанскіятъ 300. — Сичко лири турски 713 и гроша 1,300.

На дѣ и на що е иждивена горната сумма остава да са даде подробна смѣтка на народнитѣ прѣдставители които има да ся събератъ въ столицата тука за разглѣдованіе и одобреніе на устава за черковното ни управленіе. Впрочемъ и самата ничтожна сумма показва най ясно колко е несправедна и самата мисль за злоупотребленія нѣкакви и свидетелствува за голѣмата скудость на срѣдства що е испиталъ и испитва св. съборъ и съвѣтътъ въ необходими нѣкои разности, които е принуденъ да прави.

Тѣй сжщо приврѣмненіятъ смѣсенъ съвѣтъ за нужно счита да призове вниманіето на благочестивіятъ Българскій народъ и върху лъжовните онези слухове прѣсканы отъ орждіята на грѣцката патриархія по епархіитѣ, а най по вече въ смесенитѣ, ужъ че народнитѣ дѣйци по въпросѣтъ направили единъ дългъ отъ 20,000,000 или двадесѣтъ милиона гроша, които имали да ся натоварятъ на Българскіятъ народъ да ги плаща. Това не е друго, освѣнъ умразна интрига и гнѣсна кѣлвета, която има за цѣль не друго, но да ослаби рѣдолобивото чувство и ревность на нашитѣ сънародници и особено на онѣзи, които по своя корысть искжтъ тѣ да задържатъ подъ властѣта си. За това приврѣмненіятъ съвѣтъ повтаря изново увѣреніята на св. Съборъ въ по прѣднитѣ му писма до Българскити общини и обявява всенародно, че за рѣшаваніето на въпросѣтъ отъ никого никакавъ дългъ не са е направилъ до сега и не сжществува. Рѣшеніето на въпросѣтъ не е станало съ пари, но по царска милость.

Разности нѣкакви за поддържаніе на нѣкои отъ дѣйцитѣ сѣ станами наистинж, но трѣба да исповѣдамы, че тѣхъ чесголюбиво ги е посрѣщала почти исключително рѣдолобивата Пловдивска епархія, на която синца дължимъ не малкъ признательность и на която указваме като на добръ примѣръ за сички други наши общини и епархіи.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

Политическити новини сѣ рѣдки тѣзи седмица: Въ вѣстницѣти ся говори, между другитѣ, че Францушкото правителство възнамѣрявало да упрости нѣкои и да накаже други обвинени въ сѣзаклѣтіето противъ императоратъ; че въ Римъ цѣлѣда прогласятъ Папата непогрѣшимъ на Петровъ-денъ; че Грѣція истрѣбила почти сичкитѣ разбойници; че въ Румжнія бѣлата пар-

тїя надвила на червената, че въ Америка ся сабиралъ единъ съборъ за да прогласи начяла противни на тѣзи на Вселенскіятъ Римскы съборъ; че феніанитѣ пригответили едно ново движеніе въ Ирландія.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Научаваме са че Г. С. Цанковъ сполучилъ воля отъ царското правителство за да издава единъ индустриаленъ вѣстникъ подъ заглавіе: ДНЕВНИКЪ за Промышленность, Земледѣліе и Търговіа. Тойзи Дневникъ щялъ подиръ малко да начене да са издава. Нѣй му пожелаеми сжкаквъ видъ благополучіе.

— Султанѣтъ сжщо бѣше издѣлалъ на Бейоглу въ вѣрмето на пожарѣтъ; нѣ Н. В. неможи да отиди отвѣдъ Таксимѣтъ, огнѣтъ като бѣше прѣкжсалъ вече сѣко съобщеніе съ остатѣкътъ на Бейоглу. Казватъ че Н. В. отхождалъ и саврѣщалъ нѣколко пѣти на мѣстото на злочестината.

— Една комисія са състави отъ В. Порта за да събира помощи за жертвити на пожарѣтъ. Тѣзи комисія, турена подъ прѣдсѣдателството на Саджкъ паша министра на финанціити, са съставяла отъ управители на царската отоманска Бнака, отъ двамата администратори, отъ директори на главното отоманско дружество и главніятъ отомански кредитъ, както и отъ нѣкои първенци. Спомоществованіята са отворихъ въ писалищата на царската отоманска банка, на главното дружество на отоманската държава и на главніятъ кредитъ. Събранити до сега спомоществованія въ Маліето възлизатъ на единъ милионъ и двестѣ хиляди франга. Султана даде самъ 10 хиляди лири. Саджкъ паша писалъ на различни патриархїи да ги призове да избержѣтъ сѣка по двама депутати за да са споразумѣятъ върху начинѣтъ на раздаваніето на помоштити.

— Комисіята раздава на день на изгорѣлѣти около 3,000 оки хлѣбъ; 1,500 оки оризъ; 200 оки масло; 100 голѣми кошници маслини; 50 ковчега свѣщи, безъ да смѣтами юрганити, дюшецити, рогзскити, ризи, гащи, готварнически сеждове, и пр. и пр. Изгорѣлѣти сѣ настанени, една чястъ въ военніятъ мегданлъкъ на Таксимѣтъ, една чястъ на вѣтхити ерменски гробища, гдѣто 1,500 чаджра сѣ издигнати. Кѣшлата на Белла-Виста (Таксимѣтъ) са даде сжщо по заповѣдъ на Султана за жилище на тѣя злочастини.

— Вчера и завчера Султана заповѣдалъ да раздажѣтъ на изгорѣлѣти шестѣ стотинѣ постелки хилядо и двѣсте вѣлнени покривки. Султанѣтъ, твърдъ наскърбенъ отъ тая катастрофа, иска сѣкой день расписъ за здравіето въ Бейоглу.

Числото на злочастиницѣти, които загинали въ пламѣцити е по голѣмо отъ колкото са мислеше. Извѣстятъ че до завчера, хилядо и сто и осемдесетъ жертви са извадили отъ развалинити. Щетити сѣ безкрайни: оцѣняватъ ги на десенъ милиона лири. Разореното мѣсто отъ пожарѣтъ обѣма осмьстотинѣ хиляди четвъртити аршина.

— Извѣстятъ че префектурата заповѣдала на мухтарити на сичкити села да ѣ испратѣтъ безъ забава тѣчното изложение на празници кѣщи. Тѣ си предлага да ги тури подъ расположеніето на лицата безъ прибѣжище и да имъ заплати киріята.

— Императрицата Евгенія испратила на министрѣтъ на чуждитѣ работы 10,000 фр. Отъ които 5000 фр. за изгорѣлѣти отъ Бейоглу.

— Казватъ че Аали паша направилъ забѣлѣжки на нашити прѣдставители върху тонѣтъ сѣ който е написано окржжното писмо на архіерейскіятъ съборъ.

— Императорскіятъ Галата-Сарайски Лицей, който бѣше принесѣлъ прибѣжище на едно голѣмо число фамилии ударени отъ злочестината и който бѣше прибралъ вещити имъ и покжщениити имъ, даде единъ примѣръ, който е достоенъ да са подражае отъ голѣмити заведения на столицата. Сичкити служебници, както и сичкити ученици отворили расписи за спомоществованія на които количеството ще са внесе въ касата на комисіоната за да са раздаде между главнитѣ жертви на пожарѣтъ безъ разлика на вѣра или на народность.

— Тѣзи дни Султана ходи въ Кѣшкѣтъ си на Алемъ-Дасъ и на врѣщаніе заповѣдалъ да са раздажѣтъ въ сѣлото на сѣки мжжъ по 10 лири и на сѣко дѣте по една.

Въ печатницата на Курріе д'Оріанъ.

(Царградъ, 2 Юнія 1870.)

— Една телеграфическа депеша съ дата 10 юнія (н. к.) отъ Лисбонъ извѣстѣва че дипломатическите сношенія между Италия и Португалия сж скжсали по слѣдствие на отказваніето на Салданха да прѣйми италианскіятъ министръ въ Лисбонъ, по причина че тойзи послѣдніятъ бы изобличилъ пропонцияментото на Салданха. Споредъ една друга депеша италианскіятъ министръ въ Лисбонъ са призвалъ въ конжетъ на задъ въ Италия, и сношеніята на правителството съ португалската легація въ Флоренція прѣстана да иматъ единъ нападателенъ характеръ до гдѣто са прѣймжтъ разясненіята на португалското правителство.

— Подводното вжжіе, съ което искахъ да свържатъ Фалмутъ, Гибралтаръ и Малта, са свършишило и положило вече съ най голѣма сполука.

— Прочитами въ Левантъ-Хералдъ: Ний извѣстихи че спомоществованія са отворили сжщо въ Лондонъ. Въ първата повинъ за злочестината, която налѣгна Бейоглу, мнозина високи лица отъ англійската аристокрація и богаташи отишли при Мусурусъ паша и му казали че жалали дълбоко за злочестината, която налѣгна столицата на отоманската държавя, и че ще съставятъ безъ забава единъ комитетъ съ цѣлъ да помогне на жертвити. Мусурусъ паша тозъ часъ извѣстилъ за това на Великіятъ Визиръ по телеграфътъ.

— Компаниити за сигоранциѣ твърдѣ много пострадахъ; говорятъ за една компанія, която щяла да заплати около 5,000,000 франги. Загубити на компаніята Роаялъ сж помалки; тѣ достигали на 17,540 лири.

— Споредъ Левантъ Таймсъ: изваденити до сега отъ подъ развалинитѣ жертви възлизали на 1,300 души, а изгорѣли здания на 13,000.

— Казватъ че като глѣдалъ опустошеніята на пожарътъ Н. И. В. Султанътъ извикалъ: въ името на Бога търсете край на тойзи бычъ» и слѣдъ пожарътъ казалъ: «искамъ никой да не бѣде лишенъ отъ необходимостъ.»

— Прочитами въ Мондъ: Компаніята на желѣзници румелійски пятища ще да иждиви повече миліони отъ колкото предполагахъ. Изученіето на планътъ са продължава съ една мудностъ съвсѣмъ источна и срѣща на сѣкоя стѣпка мжнотіи отъ сѣкакъвъ родъ. Най напрѣдъ пѣлно лишеніе отъ топографически карти, и слѣдователно на сѣкоя стѣпка нови измами. Сетиѣ мжнотіи извжпрѣдни за другари и водители въ тѣя непознати страни и, най послѣ собствениити на тѣя страни болѣи. Отъ осемдесетъ и петъ хиляди чери Германци, седемдесетъ и петъ хиляди чери трѣски. Тѣя злощастни влчатъ отъ една свита отъ четиринадесетъ лѣкари, които сж упаднали отъ трудъ. Главніятъ индженеринъ на компаніята трж-

гналъ за да надзирава мѣстата, и да си направи сметка за точката, въ която е достигналъ планътъ. Можемъ да заключимъ че много мѣсеци още ще са минатъ до гдѣто първата мотика са удари, и можемъ да са ублажимъ ако накраятъ на иджщата година една малка чясть отъ желѣзницата са свърши.

— Увѣрватъ че правителството рѣшило да тури подъ расположеніето на изгорѣли кжшлата Меджидіе, и че приготвленія сж зели за това.

— Споредъ извѣстіята отъ Лондонъ, отворенити спомоществованія въ тойзи градъ отъ фабрикантити за изгорѣли отъ Бейоглу възлизали 70 хыляди лири стерлинги.

— Стойността на изгорѣли копсолідета въ пожарътъ гъ 24 маія възлизала на 500 хыляди лири турски; една сума отъ 100 хыляди лири въ банкерски билети сжщо изгорѣла.

— Сюнетътъ на царскіятъ князь Изедина ще стане иджціятъ поведѣльникъ. Съ него наедно ще са обрѣжатъ 10,000 момчета. Разносцити за туй обрѣзване са смѣтжтъ на 50,000 франга.

— Таку Арванитакѣ войводата на прочутата маратонска чета забѣгналъ въ турско.

— М. Коронео като потвърдилъ че бившіятъ министръ Суцо былъ въ съобщенія съ разбойничити, единъ дуелъ съ пищовъ станалъ между двамата, въ който Коронео са наранилъ въ кжката.

— Една телеграфическа депеша отъ Русчукъ съ дата 11 юнія (н. к.) извѣстѣва че едно възстаніе избухнало въ Гюргево; мнозина са наранили и убили. Причината на това възстаніе отдавжтъ на избираніята. Страхуватъ са за смжшенія и въ Букурештъ. Съобщеніята по вапоръ между Русчукъ и Гюргево са прекъснали. Една друга депеша отъ 12 юнія (н. к.) извѣстѣва че редътъ са установилъ въ Гюргево; нѣкои смжшенія станали въ Букурештъ. Движенія на войски въ Влахія. Казватъ че имало ранени и умрѣли и въ Гюргево и въ Букурештъ.

— Миналіятъ четвъртъкъ Мехметъ Тефикъ паша, сынъ на Хадивътъ, са прѣвъ ауденція отъ Султана.

— Министерството на полиціята състави една комисія отъ мнозина лѣкари за да прѣдпазва общото здравіе. Тая комисія която е положена подъ прѣдсѣдателството на Мустафа Бей ще засѣдава близу при Таксимътъ, и ще зима нуждити мѣрки за да прѣдпазва изгорѣли отъ болѣстити, които можѣ да произлѣзатъ отъ голѣмити натрупванія.

— Въ изгорѣли кжшати фамиліи са намѣрили обварени въ щеринити бѣбѣи.

— По причина на тойзи голѣмъ огънъ който опустоши нашіятъ градъ, властѣта рѣшила штоо зданията отъ сега пататъкъ да са правятъ на два етажа.